

saa Ordføreren for Venstre gøre det, saa siger jeg, at skønt vi inderligt ønsker og altid har ønsket, at hvert Parti skal gaa til Valg for sig, saa anser jeg det for en saa stor Ulykke, om Venstre skulde komme til Styret under denne alvorlige Situation, at naar Venstre kræver gennem Valgloven at faa en begunstiget Stilling, saa kan Forholdene forme sig saadan, at vi mod vor Villie nødes til at skabe et Valgsamarbejde for at hindre Venstre i at komme til Styret uden at have Flertal i Befolkningen.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Det ærede Medlem som nu talte (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) rørte ved en Bemærkning af mig, som jeg ser er blevet fremdraget flere Gange. Da det ærede Medlem under Behandlingen af Lovforslaget om Dyrtidstillæg ytrede, at han havde Sympati for den glidende Skala og for større Bidrag til saadanne Tjenestemænd, som havde mange Børn, sagde jeg følgende: „Jeg personlig kan sympatisere med det ærede Medlem, ganske særlig i det sidste Tilfælde og maaske i begge de nævnte Tilfælde. Men jeg er ganske ude af Stand til at sige noget som helst om, hvad mit Parti vil gøre, af den Grund, som jeg allerede har nævnt, at jeg overhovedet har været afskaaret fra at konferere med mit Parti om dette Lovforslag“. Det var som Følge af den bekendte hastige Fremlæggelse af det. Der er blevet sagt om disse mine Ytringer, at det vel var noget, som mit Parti ikke vilde have noget at gøre med. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette Parti har i Landstinget just stillet Forslag om det, jeg særlig sympatiserer med, nemlig at forandre Dyrtidstillæget saaledes, at Tjenestemænd med mange Børn fik mere og ugifte fik mindre end foreslaaet. Jeg har altsaa været fuldt ud i Overensstemmelse med Partiet og Partiet med mig, idet jeg sagde, jeg sympatiserer med det ærede Medlem, ganske særlig i dette Tilfælde, jeg føjede til: maaske i begge Tilfælde, men ganske særlig i dette. Og der er jeg altsaa blevet fulgt af mit Parti.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Det er vistnok lykkedes mig at faa opklaret det hidtil noget mystiske Spørgsmaal om, hvorledes en Skildring af, hvad der er foregaaet mellem Ministrene og Tjenestemændene under Forhandlingerne fra een Side — det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) — er blevet betragtet som en officiel Redegørelse og fra en anden Side er blevet betragtet som et ganske løsrevet Referat, som ingen Bevisbyrde kan have. Jeg skal kun bemærke, at dette ikke paa nogen Maade diskulperer det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds' (Ellinger) Optræden. Det, som det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) har betragtet som et officielt Referat, er Notater, foretagne af Tjenestemændenes Forhandlere, til Brug for det Referat, de skulde give Centralorganisationens Bestyrelse, naar de kom tilbage fra Mødet. Saadanne Notater er selvfølgelig hverken udtømmende eller givende et virkelig samlet Billede af, hvad der er foregaaet. Det ærede Medlem fra Lyngby, der ligesom jeg har deltaget mange Gange i den Slags Forhandlinger og ogsaa har gjort saadanne Notater og er kommet tilbage til sine Mandanter med disse, vil ikke give mig Uret deri. Saa er der altsaa sket dette, som jeg regner for meget uheldigt, at disse løsrevne Notater, til Brug alene for Centralorganisationens Bestyrelse, er blevet trykt i et af Fagbladene. Det siges, at det er sket ved en Fejltagelse; det er i alt Fald en yderst beklagelig Fejltagelse, fordi dette paa denne Maade har kunnet i god Tro benyttes af det ærede Medlem fra Lyngby og har kunnet misbruges af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, som sket er. Det er jo ganske klart, at saadanne Notater er ikke egnede til — lige saa lidt som de er bestemte til — at bruges i offentlig Debat.

Men da dette nu er sket, og da det viser sig, at saadant kan ske, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, da man jo antager og haaber, at der kan komme Forhandlinger mellem Ministrene og Tjenestemændene ogsaa i Fremtiden, at der i Bekendtgørelsen af 4. Maj 1910, som jeg har haft den Ære at være med til at redigere, findes den Regel, at der føres en Protokol, og at denne Protokol underskrives af en Repræsentant for Centraladministrationen og en Repræsentant for Tjenestemændene. Naar en saadan Protokol er underskrevet af disse to, saa er det denne Protokol, som er Grundlaget saavel for den offentlige Debat som